

การพัฒนาารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพโดยการบูรณาการการสอนแบบเน้นภาระงานกับ
การเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

The Development of Teaching English for Career by Integrating Task-Based
Approach with Cooperative Learning of Undergraduate Students at Nakhon Pathom
Rajabhat University

วลีรัตน์ เล้าอรุณ, อินทิรา กุลวิเชียร, อินทร์ธีรา ปัชชา
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาและเปรียบเทียบรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพโดย บูรณาการการสอนแบบเน้นภาระงานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 26 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการสอนภาระงานและการเรียนรู้แบบร่วมมือ 2) แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยเนื้อหาข้อสอบเป็นแบบทดสอบปรนัย และอัตนัย 3) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การสอนแบบเน้นภาระงาน, การเรียนรู้แบบร่วมมือ

Abstract

This research aimed to develop and compare teaching English for career by integrating task-based approach with cooperative learning of undergraduate students at Nakhon Pathom Rajabhat University. The sample were 26 students who taking part in English for Career. The instruments were 1) lesson plan that integrated Task-Based Approach with Cooperative Learning

2) pre-test and post-test based on objective and subjective and 3) the questionnaire of project participation's satisfaction.

The results of the research were as follow 1) pre-test and post-test was statistically significant at .05 level by post-test scores were higher than pre-test scores. 2) students were satisfied to study English for career at the highest level. ($x = 4.24$, $S.D. = 0.34$).

Keywords: Task-based approach, cooperative learning

บทนำ

ในสังคมปัจจุบันถือเป็นสังคมฐานความรู้ (knowledge-based society) โดยข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้ต่างๆ มีความเคลื่อนไหว และเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม ส่งผ่านถึงกันได้อย่างง่ายดาย บุคคลในสังคมต้องติดต่อ พบปะ เพื่อดำเนินการกิจกรรมทางสังคมมากขึ้น ภาษาต่างประเทศจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ใช้ในการศึกษาหาข้อมูลต่างๆ สร้างองค์ความรู้ ถ่ายทอดวิทยาการต่อกัน และสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างคนไทยกับชนชาติอื่นมากมาย ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคน ซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาประเทศและสังคมโลก

ทั้งนี้สถาบันต่างๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนได้มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมบุคลากรในอาชีพต่างๆ ให้มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ มีความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน (ASEAN) มากยิ่งขึ้น เพื่อรองรับการขยายตัวของประชาคมอาเซียนที่ถือกำเนิดอย่างเป็นทางการเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2546 และจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจ ในปี 2558 ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญคือการเป็นตลาด และเป็นฐานการผลิตร่วมกันโดยมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมืออย่างเสรี และเงินลงทุนที่เสรีมากขึ้น มีความสามารถในการแข่งขันสูง มุ่งสร้างความเท่าเทียมในการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศอาเซียน และการส่งเสริมการรวมกลุ่มอาเซียนเข้ากับประชาคมโลก หากจะมองบทบาทที่สำคัญด้านการศึกษาในเสาหลักด้านการเมือง และความมั่นคง ประชาคมอาเซียนจะสนับสนุนการเคลื่อนย้ายฝีมือแรงงานในภูมิภาคอาเซียน โดยผ่านกลไกความร่วมมือในระดับภูมิภาค ดำเนินการควบคู่ไปกับการพยายามในการปรับปรุงมาตรฐานด้านการศึกษา และวิชาชีพ บนพื้นฐานของความสามารถในภูมิภาค และสนับสนุนให้สามารถแข่งขันได้ในระดับภูมิภาค และระดับโลก จึงจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการขับเคลื่อนดังกล่าว

จากผลการวิจัยโครงการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการผลิต และพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน พบว่าทักษะภาษาอังกฤษของคนไทยอยู่อันดับที่ 43 เป็นรองประเทศสิงคโปร์ (อันดับที่ 6) ประเทศฟิลิปปินส์ (อันดับที่ 16) ประเทศมาเลเซีย (อันดับที่ 23) และประเทศอินโดนีเซีย (อันดับที่ 42) นั้นหมายความว่า ในประชาคมอาเซียน คนไทยมีศักยภาพด้านการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในอันดับที่ 5 รองจากประเทศสิงคโปร์ ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศมาเลเซีย และประเทศอินโดนีเซีย ตามลำดับ (ยงยุทธ แฉล้มวงษ์. 2533) จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนาภาษาอังกฤษในด้านการทำงาน ทางด้านวิชาชีพให้กับนักศึกษา ซึ่งในอนาคตจะเป็นแรงงานกำลังสำคัญของชาติ

การศึกษาครั้งนี้ได้จัดทำในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวการสอนแบบ

เน้นภาระงาน (Task-Based Approach) ตามแนวคิดของ Willis (1996) แห่งมหาวิทยาลัย Aston Birmingham ประเทศสหราชอาณาจักรที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ ครูจะเป็นเพียงผู้ให้คำปรึกษา เสนอแนะแนวทางในการดำเนินกิจกรรม และจัดเตรียมภาระงาน (Tasks) สำหรับใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีขั้นตอนของการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ 3 ขั้นตอนด้วยกัน คือ 1) ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task) 2) ขั้นดำเนินงานตามวงจรของการปฏิบัติงาน (Task Cycle) และ 3) ขั้นศึกษาโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ในแต่ละภาระงาน (Language Focus) นำมาบูรณาการกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Corporative Learning) ซึ่งถือเป็นอีกวิธีหนึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง โดยใช้ทักษะกระบวนการแสวงหาความรู้ ทักษะการบันทึกความรู้ ทักษะการคิด ทักษะการจัดการกับความรู้ ทักษะการแสดงออกทักษะการสร้างความรู้ใหม่

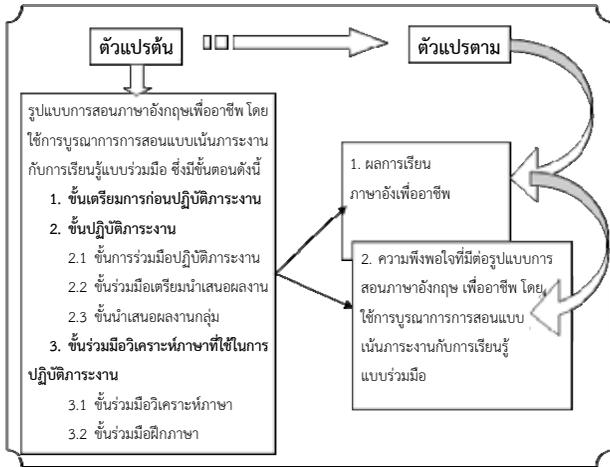
จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น คณะผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ โดยบูรณาการการสอนแบบเน้นภาระงานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือแก่นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม โดยคณะผู้วิจัยต่างมีความคาดหวังว่า รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพที่พัฒนาขึ้นนี้จะช่วยเสริมสร้างคุณภาพของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพที่ดีให้กับนักศึกษา เกิดการพัฒนาศักยภาพด้านการใช้ภาษาอังกฤษและควบคู่ไปกับคุณลักษณะที่สำคัญอื่นให้เกิดขึ้น และยังถือได้ว่าเป็นการเพิ่มขีดความสามารถของนักศึกษาในการก้าวเข้าสู่โลกของการทำงานอาชีพที่จะต้องออกไปแข่งขันกับกลุ่มคนจำนวนมากในสังคมภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและเปรียบเทียบรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพโดยใช้การบูรณาการการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพโดยใช้การบูรณาการการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในการเรียนภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

คำถามวิจัย

การพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพโดยใช้การบูรณาการการสอนแบบเน้นภาระงานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือมีคำถามการวิจัย ดังนี้

1. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพโดยใช้การบูรณาการการสอนแบบเน้นภาระงานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพเพิ่มขึ้นจากเดิม หรือไม่
2. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพโดยใช้การบูรณาการการสอนแบบเน้นภาระงานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพในระดับใด

สมมติฐานของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีสมมติฐานการวิจัยดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพโดยใช้การบูรณาการการสอนแบบเน้นภาระงานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้ผู้เรียนมีผลการเรียนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพเพิ่มขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพโดยใช้การบูรณาการการสอนแบบเน้นภาระงานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ในปีการศึกษา 2558
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 26 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพโดยใช้การบูรณาการการสอนแบบเน้นภาระงานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 3.2.1 ผลการเรียนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ
 - 3.2.2 ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพโดยใช้การบูรณาการการสอนแบบเน้นภาระงานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
4. ระยะเวลาในการทดลอง

คณะผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพโดยใช้การบูรณาการการสอนแบบเน้นภาระงานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือในการเรียนของนักศึกษา

- ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ เป็นระยะเวลา 6 คาบเรียน
5. เนื้อหา

การพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพโดยใช้การบูรณาการการสอนแบบเน้นภาระงานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาตามที่ระบุไว้ในคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ ในหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งใช้วิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) รูปแบบสำรวจ (Exploratory Design) โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพโดยใช้การบูรณาการการสอนแบบเน้นภาระงานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาพัฒนาชุมชนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ (English for Career) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 26 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 26 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) สาขาวิชาพัฒนาชุมชนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558
2. ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) จำนวน 40 ข้อ เป็นเวลา 1 ชั่วโมง
3. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพโดยใช้การบูรณาการการสอนแบบเน้นภาระงานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 26 คน เป็นเวลา 6 ชั่วโมงเรียน และให้กลุ่มตัวอย่างบันทึกผลการเรียนรู้หลังจากเรียนทุกครั้ง
4. วัดผลและประเมินคุณภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ โดยใช้การบูรณาการการสอนแบบเน้นภาระงานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยให้นักศึกษาทำข้อสอบหลังการใช้รูปแบบฯ (Post-Test) จำนวน 40 ข้อ เป็นเวลา 1 ชั่วโมง
5. สํารวจความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง โดยให้ทำแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพโดยใช้การบูรณาการการสอนแบบเน้นภาระงานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการสอนภาระงานและการเรียนรู้แบบร่วมมือตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพโดยการบูรณาการการสอนแบบเน้นภาระงานและการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยหาค่า IOC
2. แบบทดสอบก่อนและหลัง เนื้อหาข้อสอบเป็นแบบทดสอบปรนัยและอัตนัย จำนวน 31 ข้อ โดย 1) วัดความรู้ด้านคำศัพท์ โดยใช้ข้อสอบแบบจับคู่จำนวน 10 ข้อ 2) วัดความรู้ด้านการใช้ภาษา โดยใช้ข้อสอบแบบเลือกตอบ จำนวน 10 ข้อ 3) วัดการอ่านจับใจความ โดยใช้ข้อสอบแบบเลือกตอบ จำนวน 10 ข้อ และ 4) วัดการเขียน โดยใช้ข้อสอบแบบการเขียนจดหมาย จำนวน 1 ข้อ คะแนนเต็มทั้งหมด 40 คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบจับคู่ และแบบเลือกตอบ คือ ข้อที่คำตอบถูกต้องได้ 1 คะแนน ข้อที่คำตอบผิดได้ 0 คะแนน ส่วนการเขียนให้คะแนนตามเกณฑ์ (Rubric) ที่กำหนดไว้ แบบทดสอบผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญในการสร้างแบบทดสอบจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้ และนำมาหาค่าประเมินระดับความคิดเห็นที่ยอมรับได้ระหว่างวัตถุประสงค์กับเนื้อหาแบบทดสอบรายข้อ โดยพิจารณาระดับความเห็นที่สอดคล้องกันของผู้เชี่ยวชาญที่ระดับ 3.5 ขึ้นไป
3. แบบประเมินความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ แบบมาตราส่วนของลิเคิร์ต (Likert) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบสอบถามประเมินค่า 5 ระดับ ได้แก่ ด้านรูปแบบกิจกรรมเน้นภาระงานและการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ข้อ ด้านเนื้อหากิจกรรมเน้นภาระงานและการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ข้อ และด้านความพึงพอใจในการเรียนรู้ด้วยรูปแบบเน้นภาระงานและการเรียนรู้แบบร่วมมือ 4 ข้อ รวม 14 ข้อ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอนโดยรายงานตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ โดยการบูรณาการการสอนแบบเน้นภาระงานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ดังตาราง 1

การทดสอบ	กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเฉลี่ย	S.D.	t	p
ก่อนใช้รูปแบบฯ	26	11.65	2.54	-28.153*	0.000
หลังใช้รูปแบบฯ	26	28.42	3.13		

*p<.05

จากตารางที่ 1 พบว่าคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยการ บูรณาการการสอนแบบเน้นภาระงานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ลำดับที่	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านรูปแบบกิจกรรมเน้นภาระงานและการเรียนรู้แบบร่วมมือ				
1	ส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ	4.15	.67	มากที่สุด
2	ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์กับครู	3.85	.61	มาก
3	ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน	4.50	.51	มาก
4	ส่งเสริมให้นักศึกษาประสบการณ์ในการใช้ภาษา	4.43	.53	มาก
5	ส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้ร่วมกันกับผู้อื่น	4.65	.49	มากที่สุด
ด้านเนื้อหากิจกรรมเน้นภาระงานและการเรียนรู้แบบร่วมมือ				
6	การนำเสนอเนื้อหาที่มีความต่อเนื่องเหมาะสม	4.12	.65	มาก
7	การอธิบายเนื้อหาที่มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.54	.51	มากที่สุด
8	ความยากง่ายของเนื้อหาเรียงลำดับอย่างเหมาะสม	4.12	.59	มาก

ลำดับที่	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
9	จำนวนเนื้อหากิจกรรมมีการบูรณาการภาระงานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือได้อย่างเหมาะสม	3.77	.96	มาก
10	กิจกรรมในภาระงานมีความยากง่ายเหมาะสม	3.54	.77	มาก
ด้านความพึงพอใจในการเรียนรู้ด้วยรูปแบบเน้นภาระงานและการเรียนรู้แบบร่วมมือ				
11	ความพอใจที่ได้เรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อน	4.58	.50	มากที่สุด
12	ความพอใจที่ได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง	4.54	.51	มากที่สุด
13	ความพอใจที่ได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างอิสระ	4.35	.49	มากที่สุด
14	ความพอใจที่กล้าพูดภาษาอังกฤษอย่างมั่นใจ	4.31	.47	มากที่สุด
ด้านรูปแบบกิจกรรมเน้นภาระงานและการเรียนรู้แบบร่วมมือ		4.29	.32	มากที่สุด
ด้านเนื้อหากิจกรรมเน้นภาระงานและการเรียนรู้แบบร่วมมือ		4.02	.38	มากที่สุด
ด้านความพึงพอใจในการเรียนรู้ด้วยรูปแบบเน้นภาระงานและการเรียนรู้แบบร่วมมือ		4.44	.14	มากที่สุด
รวม		4.24	.34	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจในที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพโดยใช้การบูรณาการภาระงานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพโดยใช้การบูรณาการภาระงานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ สรุปและอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพโดยใช้การบูรณาการภาระงานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับดี เนื่องจากรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพโดยใช้การบูรณาการภาระงานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่พัฒนาขึ้นครั้งนี้ มีความสัมพันธ์ ส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้จริงได้ และยังสอดคล้องกับความคิดของจอยซ์ และเวลล์ (Joyce and Weil, 2000: 9) ที่กล่าวว่า ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

แบบแผนของการสอนหรือกิจกรรมการสอนต้องมีความสัมพันธ์และส่งเสริมซึ่งกันและกัน องค์ประกอบหลักแต่ละด้านไม่ว่าจะเป็นหลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระความรู้และทักษะในการปฏิบัติภาระงาน กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล รวมทั้งกิจกรรมสนับสนุนอื่นๆ ต้องผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ

2. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพโดยใช้การบูรณาการภาระงานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กล่าวคือ ขั้นตอนการปฏิบัติภาระงานของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพโดยใช้การบูรณาการภาระงานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือมีความสอดคล้องกับลักษณะเด่นของการสอนแบบเน้น ภาระงานและการเรียนรู้แบบร่วมมือดังรายละเอียดต่อไปนี้

ในขั้นเตรียมการก่อนปฏิบัติภาระงาน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติภาระงานร่วมกันของสมาชิกในกลุ่ม รวมทั้งกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนต่อภาระงาน

ที่ได้รับโดยการให้ตัวอย่างหรือทดลองปฏิบัติภาระงานที่มีลักษณะคล้ายๆ กับภาระงานจริง โดยชี้แนะให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติภาระงานอย่างมีขั้นตอน และมีเป้าหมายที่ชัดเจน ซึ่งเป็นแนวทางการปฏิบัติภาระงานที่สอดคล้องกับแนวคิดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานที่นักทฤษฎีด้านการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานได้กำหนด ได้แก่ แนวคิดของพราบูห์ (Prabhu., 1984) แนวคิดของวิลลิส (Willis., 1996) แนวคิดของสคีเฮน (Skehan., 2003) แนวคิดของเอลลิส (Ellis., 2003) และแนวคิดของนูแนน (Nunan., 2004) เป็นต้น และขั้นตอนนี้ยังมีส่วนช่วยสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติภาระงาน มีความรับผิดชอบ และสนุกสนานในการเรียน

ในชั้นปฏิบัติภาระงาน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ โดยเน้นการร่วมมือกันของสมาชิกในกลุ่มเพื่อปฏิบัติภาระงานให้บรรลุตามเป้าหมาย โดยมีการกำหนดบทบาทของสมาชิกในกลุ่มอย่างชัดเจน โดยผู้เรียนปฏิบัติภาระงานในลักษณะกลุ่มย่อย ประมาณ 4-5 คน มีการร่วมมือช่วยเหลือกัน เพื่อให้ภาระงานสำเร็จ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการปฏิบัติภาระงาน รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ โดยใช้การบูรณาการการสอนแบบเน้นภาระงาน กับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไม่เน้นที่รูปแบบภาษา แต่จะเน้นที่ความหมาย และมีลักษณะเป็นภาษาที่ใช้จริงในชีวิตประจำวันของเจ้าของภาษามีการกำหนดเป้าหมายเรียงจากง่ายไปหายาก บรรยากาศของการปฏิบัติภาระงานเป็นไปอย่างผ่อนคลาย ไม่เครียด เป็นบรรยากาศของความร่วมมือกันเรียนรู้ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ (cognitive theory) ที่เชื่อว่ามนุษย์สามารถสร้างความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ รอบตัวได้ด้วยตนเอง เพราะมนุษย์มีศักยภาพในการสร้างความรู้จากประสบการณ์ที่เป็นจริง และสอดคล้องกับหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Slavin., 1995; Kagan., 1992; Johnson and Johnson., 1994) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับหลักการเรียนรู้ภาษาแบบเน้นภาระงานที่กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้อาษาแบบเน้นภาระงานเป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมายในการเรียนภาษาที่กว้าง ครอบคลุมถึงการเรียนรู้ทักษะชีวิต มีบริบทของการเรียนรู้ที่ตรงตามธรรมชาติของการเรียนรู้อาษาที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์กัน (interaction) ระหว่างผู้เรียน ทั้งในรูปแบบการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และกับครูผู้สอน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็น ซึ่งกันและกัน เพื่อสื่อสารความหมายให้เข้าใจตรงกัน (negotiate meaning) พราบูห์ (Prabhu., 1984) แนวคิดของวิลลิส (Willis. 1996) แนวคิดของสคีเฮน (Skehan., 2003) แนวคิดของเอลลิส (Ellis., 2003) และแนวคิดของนูแนน (Nunan., 2004) นอกจากนี้ยังมีขั้นตอนของการร่วมมือกันเตรียมนำเสนอผลงาน และขั้นการนำเสนอผลงานกลุ่มอีกด้วย

ในชั้นร่วมมือวิเคราะห์ภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติภาระงาน ซึ่งประกอบด้วยชั้นร่วมมือวิเคราะห์ภาษา และชั้นร่วมมือฝึกทักษะภาษา เป็นขั้นตอนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการเรียน และการฝึกวิเคราะห์รูปแบบของภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจที่ดีเกี่ยวกับรูปแบบภาษาที่ยังเป็นปัญหาของผู้เรียน และผู้เรียนยังมีข้อผิดพลาดในการใช้ ที่ผู้สอนจดบันทึกไว้ในช่วงการปฏิบัติภาระงาน ผู้เรียน และครูผู้สอนจะร่วมกันวิเคราะห์เกี่ยวกับประเด็นภาษาที่ยังไม่เข้าใจ หรือยังสงสัย ผู้เรียนที่เรียนอ่อนจะได้ฝึกฝนให้เกิดการเรียนรู้ ส่วนผู้ที่มีความรู้ดีแล้วก็จะช่วยเพื่อนในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการปฏิบัติที่สอดคล้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ และหลักการเรียนรู้แบบการสะสมความชำนาญที่ละขั้น (Scaffolding Learning) และเมื่อผู้เรียนสามารถช่วยเหลือตนเองได้แล้วครูผู้สอนก็จะลดความช่วยเหลือลง และผู้เรียนก็จะค่อยๆ นำตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของทฤษฎีการสร้างความรู้ที่เน้นกระบวนการทางความคิดด้วยเช่นกัน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงมีส่วนทำให้การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพโดยใช้การบูรณาการการสอนแบบเน้นภาระงานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือในครั้งนี้ เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

นอกจากประเด็นหลักๆ ที่ใช้ในการอภิปรายผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ประเด็นที่น่าสนใจอีกประเด็นหนึ่งก็คือ ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ โดยใช้การบูรณาการการสอนแบบเน้นภาระงานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือในระดับดี ผลที่เป็นเช่นนี้อาจเกิดจากสาเหตุดังต่อไปนี้กล่าวคือ

องค์ประกอบของรูปแบบทั้งด้านรูปแบบและเนื้อหา กิจกรรมเน้นภาระงานและการเรียนรู้แบบร่วมมือ สามารถทำให้นักศึกษาเกิดความพึงพอใจต่อบทบาทการทำกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อน โดยได้รับการช่วยเหลือให้คำแนะนำจากเพื่อนและอาจารย์ เนื่องจากรูปแบบของกิจกรรมเน้นภาระงานและการเรียนรู้แบบร่วมมือที่พัฒนาขึ้นสามารถส่งเสริมความสามารถและประสบการณ์ในการเรียนภาษา และการใช้ภาษาอย่างมีความหมาย ด้วยเพราะเป็นการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงและมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างอิสระในการทำกิจกรรมทำให้นักศึกษากล้าพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมั่นใจ จะเห็นได้ว่านักศึกษาสามารถเรียนรู้อาษาได้ดีเมื่อมีโอกาสได้ใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์กันซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Long (1983: 1996) ที่กล่าวว่า การรับรู้อาษาในผู้เรียนจะเกิดขึ้นได้ดีที่สุด เมื่อผู้เรียนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการต่อรองความหมาย (Negotiation of Meaning) ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน นอกจากนี้ โคเฮน และคณะ (Cohen et al., 1996: 152-153) ได้สนับสนุนแนวความคิดของการเรียนรู้อาษาเกิดจาก

การปฏิสัมพันธ์ว่า การที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน จะเป็นการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ และพัฒนาภาษา และสร้างเป็น องค์ความรู้ได้ในที่สุด จากประสบการณ์การใช้ภาษาที่เกิดขึ้นจริง กับผู้เรียน จึงทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการใช้ภาษาได้อย่าง เหมาะสมตามสถานการณ์จริงด้วยเหตุผลและองค์ประกอบดังกล่าว ของรูปแบบและเนื้อหากิจกรรมเน้นภาระงานและการเรียนรู้แบบ ร่วมมือจึงทำให้นักศึกษาเกิดความคิดเห็นที่ดีต่อรูปแบบการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพโดยใช้การบูรณาการการสอนแบบเน้นภาระ งานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพโดยใช้การ บูรณาการการสอนแบบเน้นภาระงาน กับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เหมาะสำหรับกลุ่มผู้เรียนที่มีทั้งเก่ง กลาง และอ่อน คละในห้อง เดียวกัน
2. เป็นการส่งเสริมทักษะทางสังคม และในขณะเดียวกัน ก็เป็นการจัดโอกาสให้ผู้เก่งกว่าได้แบ่งปันความรู้ให้กับผู้ที่อ่อนกว่า ซึ่งเป็นการส่งเสริมหลักคุณธรรมของการเอื้ออาทร ช่วยเหลือกัน
3. ครูจะต้องคอยดูแลการดำเนินกิจกรรมในห้องให้เป็นที่ อย่่างที่คาดหวัง
4. ครูต้องจัดกิจกรรมที่คอยกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการ สื่อสารระหว่างกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และครูต้องคอยดูแลไม่ให้ ผู้เรียนที่อ่อนกว่าเอาเปรียบผู้เรียนที่เก่งกว่า

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อระดับความสามารถของผู้เรียนใน การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้หลัง จากที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้การบูรณาการ การสอนแบบเน้นภาระงานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. ศึกษาการใช้รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้การ บูรณาการการสอนแบบเน้นภาระงานกับการเรียนรู้แบบร่วมมือใน การเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์หรือทักษะการคิดขั้นสูง ของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- ยงยุทธ แฉล้มวงษ์. (2533). สิ้นเชื้อสู่ชนบท: เพิ่มหรือลดความ ยากจน. กรุงเทพมหานคร: วารสารเศรษฐศาสตร์เกษตร, 8(1-2), 5-10
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2543). การทดสอบและประเมินผลการสอน ภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

- _____. (2529). เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ สำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Cohen, L., Manion, L. & Morrison. K. (1996). **A guide to teaching practice**. London: Routledge.
- Ellis, R. (2003). **Task-based language learning and teaching**. Oxford: Oxford University Press.
- Johnson, K. (2003). **Designing language teaching tasks**. Hampshire: Palgrave Macmillan.
- Johnson, R., & Johnson, D. (1994). **Learning together and alone: Cooperative, competitive and individualistic learning**.(5th ed.). Needham Heights, Mass: Allyn and Bacon.
- Joyce, B. R., & Weil, M. (2000). **Partners In Learning; From Dyads to Group Investigation**. In Models of Teaching (6th ed., pp. 31-55). Allyn and Bacon.
- Kagan, S. (1992). **Cooperative learning**. (2nd Ed.). San Juan Capistrano, CA: Resources for Teachers.
- Long, M., & Crookes, G. (1992). **Three approaches to task-based syllabus design**. TESOL Quarterly, 26(1), pp. 27-56.
- Nunan, D. (1989). **Designing tasks for the communicative classroom**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (2004). **Task-based language teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Prabhu, N.S. (1979). **The procedural syllabus**. In Communicative syllabus design and methodology. Oxford : Pergamon Press.
- Skehan, P. (1998). **A cognitive approach to language learning**. Oxford: Oxford University Press.
- Skehan, P. (2003). **Task-based instruction**. Language Teaching, 36, pp.1-14.
- Slavin, R. E. (1987). **Cooperative learning: Can students help students learn?**. Instructor. (March) : pp. 74-78.
- Slavin, R. E. (1995). **Cooperative learning: Theory, research, and practice**. (2nd ed.). Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Willis, J. (1996). **A framework for task-based learning**. London: Longman.
- Willis, D., & Willis, J. (2007). **Doing Task-based Teaching**. Oxford: Oxford University Press.